EURÓPSKA
KOMISIA

V Bruseli 17. 10. 2023
COM(2023) 582 final

2023/0355 (COD)

Návrh

ROZHODNUTIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY,

ktorou sa mení smernica 2014/62/EÚ, pokiaľ ide o určité požiadavky na oznamovanie

DÔVODOVÁ SPRÁVA

1. KONTEXT NÁVRHU

• Dôvody a ciele návrhu

Komisia v oznámení s názvom Dlhodobá konkurencieschopnosť EÚ: výhľad na obdobie po roku 2030([1]) zdôraznila význam regulačného systému, ktorým sa zaisťuje dosiahnutie cieľov pri minimálnych nákladoch. Preto sa zaviazala, že sa opäť pokúsi racionalizovať a zjednodušiť požiadavky na oznamovanie s konečným cieľom obmedziť takéto zaťaženie o 25 % bez toho, aby to malo negatívny vplyv na súvisiace ciele v príslušných oblastiach politiky.

Požiadavky na oznamovanie zohrávajú kľúčovú úlohu pri zabezpečovaní správneho presadzovania a riadneho monitorovania právnych predpisov. Náklady na ne sú vo všeobecnosti do veľkej miery kompenzované ich prínosmi, najmä pokiaľ ide o monitorovanie a zabezpečovanie súladu s kľúčovými opatreniami v príslušných oblastiach politiky. Požiadavky na oznamovanie však môžu predstavovať aj neprimeranú záťaž pre zainteresované strany, najmä pokiaľ ide o MSP a mikropodniky, a to aj vzhľadom na organizačný a technologický vývoj, ktorý si vyžaduje úpravu pôvodných požiadaviek na oznamovanie. Ich hromadenie v priebehu času môže vyústiť do plnenia nadbytočných, duplicitných alebo zastaraných povinností, neefektívnej frekvencie a načasovania alebo neprimeraných metód zberu údajov.

Zefektívnenie oznamovacích povinností a znižovanie administratívnej záťaže je teda prioritou Komisie. V tejto súvislosti je cieľom tohto návrhu zjednodušiť iniciatívu zahrnutú do hlavného cieľa „Hospodárstvo, ktoré pracuje v prospech ľudí“ v oblasti politiky hospodárskej a menovej únie.

Týmto návrhom sa zracionalizujú oznamovacie povinnosti odstránením správ, ktoré už nie sú potrebné.

Požiadavky na oznamovanie sa vzťahujú na verejné orgány. Týmto návrhom by sa zrušila povinnosť príslušných orgánov členských štátov poskytovať Komisii štatistické údaje o počte trestných činov falšovania a o počte osôb stíhaných a odsúdených za trestné činy falšovania, ako sa stanovuje v článku 11 smernice 2014/62/EÚ[2]. Hoci orgány členských štátov majú ťažkosti so zhromažďovaním a prenosom spoľahlivých údajov na dosiahnutie súladu s týmto konkrétnym ustanovením, nezohrávajú kľúčovú úlohu pri účinnom vykonávaní tohto konkrétneho právneho aktu.

• Súlad s existujúcimi ustanoveniami v tejto oblasti politiky

Návrh je súčasťou prvého balíka opatrení na racionalizáciu požiadaviek na oznamovanie. Je jedným z krokov procesu, v rámci ktorého sa komplexne skúmajú existujúce požiadavky na oznamovanie s cieľom posúdiť ich pretrvávajúcu relevantnosť a zefektívniť ich.

Racionalizácia zavedená týmito opatreniami neovplyvní dosiahnutie cieľov danej oblasti politiky z týchto dôvodov:

Hlavným cieľom smernice 2014/62/EÚ je trestnoprávna ochrana eura a ďalších mien pred falšovaním.

---

[1] COM(2023) 168.

[2] Ú. v. EÚ L 151, 21.5.2014, s.1.

Stanovujú sa v nej minimálne pravidlá týkajúce sa vymedzenia trestných činov a sankcií v oblasti falšovania eura a iných mien a zavádzajú sa v nej spoločné ustanovenia na posilnenie boja proti týmto trestným činom a na zlepšenie ich vyšetrovania, ako aj na zabezpečenie lepšej spolupráce zameranej proti falšovaniu.

Medzi hlavné prvky smernice patrí kriminalizácia „výroby“ falšovaných mien a ich „uvádzania do obehu“, ako aj „prípravy na trestný čin“, ako je tvorba ochranných prvkov, ustanovenia o sankciách a zásada teritoriality a extrateritoriálnej právomoci. Smernica obsahuje aj ustanovenie o používaní určitých nástrojov vyšetrovania a ustanovenie, ktorým sa zabezpečuje, aby národné centrá pre analýzy (NAC) a národné centrá pre analýzu mincí (CNAC) mohli analyzovať falzifikáty eura v priebehu súdnych konaní. Účinná transpozícia týchto prvkov do vnútroštátnych právnych predpisov je pre dosiahnutie cieľov smernice zásadná.

Okrem toho sa v smernici od členských štátov vyžaduje, aby Komisii poskytovali príslušné štatistické údaje o počte trestných činov súvisiacich s falšovanými bankovkami a mincami, ako aj o počte stíhaných a odsúdených osôb.

Tieto údaje by v zásade pomohli získať ucelenejší obraz o probléme falšovania na úrovni Únie, a tým prispieť k vypracovaniu účinnejšieho riešenia.

Zo skúseností však vyplynulo, že štatistické údaje o trestných konaniach vo veci falšovania eura predkladané členskými štátmi podľa tohto ustanovenia nie sú porovnateľné a často sú rozptýlené, neúplné a nepresné. V praxi teda táto povinnosť účinne neprispieva k monitorovaniu a hodnoteniu toho, či smernica dosiahla svoj cieľ.

Neplnenie povinností týkajúcich sa oznamovania štatistických údajov vo všeobecnosti nemôže byť dôvodom na oslobodenie členských štátov od týchto povinností. Naopak, malo by to viesť k úsiliu o ich plnenie, a to aj pomocou testovania rôznych prístupov a/alebo uľahčením spoločných štandardov a formátov oznamovania zo strany Komisie ako základu pre oznamovacie povinnosti členských štátov.

Pokiaľ však ide konkrétne o oblasť falšovania eura, už existujú oznamovacie povinnosti týkajúce sa počtu skonfiškovaných sfalšovaných mincí a bankoviek. Vnútroštátne orgány v krajinách EÚ musia posielať sfalšované bankovky a mince do svojich národných centier pre analýzy na účely analýzy a identifikácie. Banky a iné úverové inštitúcie musia stiahnuť z obehu všetky eurobankovky a eurominneed, pri ktorých majú podozrenie, že sú sfalšované, a odovzdať ich príslušným vnútroštátnym orgánom.

Rozsah tohto javu ako takého a súvisiace trendy sú teda dobre zdokumentované a príslušné vnútroštátne orgány o nich vedia[3]. V tejto konkrétnej oblasti trestnej činnosti preto povinnosť oznamovať štatistické údaje o trestnom konaní nie je nevyhnutná na zabezpečenie dosiahnutia a monitorovania cieľov smernice.

- **Súlad s ostatnými politikami Únie**

V rámci Programu regulačnej vhodnosti a efektívnosti (REFIT) Komisia zabezpečuje, aby jej právne predpisy spĺňali svoj účel, zameriavali sa na potreby zainteresovaných strán a minimalizovali záťaž pri dosahovaní ich cieľov. Tento návrh je preto súčasťou programu REFIT a znižuje sa ním zložitosť záťaže spojenej s oznamovaním, ktorá vyplýva z právneho prostredia EÚ.

[3] Všetky údaje o falšovaných bankovkách a minciach sa evidujú v systéme ECB na monitorovanie falzifikátov (CMS) a poskytujú sa príslušným vnútroštátnym orgánom prostredníctvom správ a účasti na zasadnutiach expertných skupín.

Aj keď sú určité požiadavky na oznamovanie nevyhnutné, musia byť čo najefektívnejšie, t. j. musia zabezpečiť, že sa zabráni ich prekrývaniu, odstráni sa zbytočná záťaž a v čo najväčšej miere sa využijú digitálne a interoperabilné riešenia.

Súčasným návrhom sa požiadavky na oznamovanie racionalizujú, čím sa stane dosahovanie cieľov právneho predpisu pre verejné orgány efektívnejšie a menej zaťažujúce.

2. PRÁVNY ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

• Právny základ

Právnym základom tohto návrhu je článok 83 ods. 1 o justičnej spolupráci v trestných veciach, ktorý je v súlade so smernicou 2014/62/EÚ.

• Subsidiarita (v prípade inej ako výlučnej právomoci)

Príslušné požiadavky na oznamovanie sa stanovujú v právnych predpisoch EÚ. Ich racionalizácia je preto najvhodnejšia na úrovni EÚ, aby sa zabezpečila právna istota a konzistentnosť oznamovania. Tým sa zabezpečia rovnaké podmienky pre orgány verejnej správy v celej EÚ, ktorým bude racionalizácia požiadaviek na oznamovanie vyplývajúcich z týchto opatrení prinášať osoh.

• Proporcionalita

Racionalizáciou požiadaviek na oznamovanie sa zjednodušuje právny rámec zavedením minimálnych zmien existujúcich požiadaviek, ktoré neovplyvňujú podstatu širšieho cieľa politiky. Návrh sa preto obmedzuje na tie zmeny, ktoré sú potrebné na zabezpečenie efektívneho oznamovania bez zmeny akýchkoľvek podstatných prvkov príslušného právneho predpisu.

• Výber nástroja

Keďže zmeny sa týkajú len vypustenia povinnosti členských štátov poskytovať údaje, čo si nevyžaduje transpozíciu zo strany členských štátov, za najvhodnejší právny nástroj sa považuje rozhodnutie Európskeho parlamentu a Rady prijaté v súlade s postupom stanoveným v článku 83 ods. 1 ZFEÚ.

3. VÝSLEDKY HODNOTENÍ *EX POST*, KONZULTÁCIÍ SO ZAINTERESOVANÝMI STRANAMI A POSÚDENÍ VPLYVU

• Hodnotenia *ex post*/kontroly vhodnosti existujúcich právnych predpisov

Neuvádza sa.

• Konzultácie so zainteresovanými stranami

Neuvádza sa.

• Získavanie a využívanie expertízy

Tento návrh bol identifikovaný na základe procesu vnútornej kontroly existujúcich oznamovacích povinností a vychádzajúc zo skúseností pri vykonávaní súvisiacich právnych predpisov. Keďže ide o krok v procese nepretržitého posudzovania požiadaviek na oznamovanie vyplývajúcich z právnych predpisov EÚ, kontrola takejto záťaže a jej vplyvu na zainteresované strany bude pokračovať.

• Posúdenie vplyvu

Návrh sa týka obmedzených a cielených zmien právneho predpisu zameraných na racionalizáciu požiadaviek na oznamovanie. Vychádza zo skúseností s vykonávaním tohto

právneho predpisu. Zmeny nemajú významný vplyv na danú politiku, ale zabezpečujú efektívnejšie a účinnejšie vykonávanie. Vzhľadom na jeho cielenú povahu a chýbajúce relevantné možnosti politiky nie je potrebné posúdenie vplyvu.

- **Regulačná vhodnosť a zjednodušenie**

Ide o návrh v rámci programu REFIT, ktorého cieľom je zjednodušiť právne predpisy a znížiť záťaž pre zainteresované strany.

Zníži sa tým administratívna záťaž príslušných orgánov tým, že sa odstráni nadbytočná požiadavka na oznamovanie štatistických údajov.

- **Základné práva**

Neuvádza sa.

4. VPLYV NA ROZPOČET

Neuvádza sa.

5. ĎALŠIE PRVKY

- **Vysvetľujúce dokumenty (v prípade smerníc)**

Neuvádza sa.

- **Podrobné vysvetlenie konkrétnych ustanovení návrhu**

Týmto návrhom sa zrušuje článok 11 smernice 2014/62/EÚ o trestnoprávnej ochrane eura a ostatných mien proti falšovaniu, pričom sa zohľadňujú osobitné okolnosti týkajúce sa boja proti falšovaniu mien a eura. Rušia sa ním teda nadbytočné požiadavky na oznamovanie štatistických údajov stanovené v uvedenom konkrétnom ustanovení.

2023/0355 (COD)

Návrh

ROZHODNUTIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY,

ktorou sa mení smernica 2014/62/EÚ, pokiaľ ide o určité požiadavky na oznamovanie

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 83 ods. 1,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru[4],

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom,

keďže:

(1) Požiadavky na oznamovanie zohrávajú kľúčovú úlohu pri zabezpečovaní riadneho monitorovania a správneho presadzovania právnych predpisov. Je však dôležité zefektívniť uvedené požiadavky s cieľom zabezpečiť, aby spĺňali účel, na ktorý boli určené, ako aj obmedziť administratívnu záťaž.

(2) V článku 11 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/62/EÚ[5] sa od členských štátov vyžaduje, aby Komisii aspoň každé dva roky poskytovali štatistické údaje o počte trestných činov súvisiacich s falšovanými bankovkami a mincami a o počte osôb stíhaných a odsúdených v súvislosti s týmito trestnými činmi.

(3) Pokiaľ ide o falšovanie eura, už existujú oznamovacie povinnosti týkajúce sa počtu skonfiškovaných sfalšovaných mincí a bankoviek, konkrétne povinnosti stanovené v článku 3 ods. 1 nariadenia Rady (ES) č. 1338/2001[6]. Rozsah tohto javu ako takého a súvisiace trendy sú dobre zdokumentované a príslušné vnútroštátne orgány o nich vedia. V tejto konkrétnej oblasti trestnej činnosti preto povinnosť oznamovať štatistické údaje o trestnom konaní nie je nevyhnutná na zabezpečenie dosiahnutia a monitorovania cieľov smernice 2014/62/EÚ.

(4) Požiadavka na základe článku 11 smernice 2014/62/EÚ by sa preto mala zrušiť v súlade s oznámením Komisie s názvom Dlhodobá konkurencieschopnosť EÚ: výhľad na obdobie po roku 2030[7].

(5) V súlade s článkami 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, ktorý je pripojený k Zmluve o Európskej únii („ZEÚ“) a Zmluve o fungovaní Európskej únie

---

4 Ú. v. EÚ C 271, 19.9.2013, s. 42.

5 Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/62/EÚ z 15. mája 2014 o trestnoprávnej ochrane eura a ostatných mien proti falšovaniu, ktorou sa nahrádza rámcové rozhodnutie Rady 2000/383/SVV (Ú. v. EÚ L 151, 21.5.2014, s. 1).

6 Nariadenie Rady (ES) č. 1338/2001 z 28. júna 2001 stanovujúce opatrenia nevyhnutné na ochranu eura proti falšovaniu (Ú. v. ES L 181, 4.7.2001, s. 6).

7 COM(2023) 168.

(„ZFEÚ“), sa Dánsko nezúčastňuje na prijatí tohto rozhodnutia, nie je ním viazané ani nepodlieha jeho uplatňovaniu.

(6) [„V súlade s článkom 3 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného kráľovstva a Írska s ohľadom na priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, ktorý je pripojený k ZEÚ a ZFEÚ, Írsko oznámilo svoje želanie zúčastniť sa na prijatí a uplatňovaní tohto rozhodnutia.“ ALEBO „V súlade s článkami 1 a 2 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného kráľovstva a Írska s ohľadom na priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, ktorý je pripojený k ZEÚ a ZFEÚ, a bez toho, aby bol dotknutý článok 4 uvedeného protokolu, sa Írsko nezúčastňuje na prijatí tohto rozhodnutia, nie je ním viazané ani nepodlieha jeho uplatňovaniu.“]

(7) Smernica 2014/62/EÚ by sa preto mala zodpovedajúcim spôsobom zmeniť,

PRIJALI TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

Článok 11 smernice 2014/62/EÚ sa vypúšťa.

Článok 2

Toto rozhodnutie je určené členským štátom v súlade so zmluvami.

V Bruseli

Za Európsky parlament	*Za Radu*
predseda/predsedníčka	*predseda/predsedníčka*